

Rzeczpospolita Polska podnosi w ramach tego zarzutu braki w uzasadnieniu wyroku po pierwsze w zakresie w jakim Sąd uznał, że kontrole grup producentów przed przyznaniem im wstępnego uznania były nieskuteczne, a po drugie w zakresie w jakim Sąd uznał, że stawka korekty finansowej w wysokości 10 % w odniesieniu do środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów” zastosowana została prawidłowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, s. 39

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 4 czerwca 2018 r. – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd / Ministre de
l'Économie et des Finances**

(Sprawa C-363/18)

(2018/C 276/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności ⁽¹⁾, w przypadku gdy oznaczenie pochodzenia produktów objętych zakresem tego rozporządzenia jest obowiązkowe, wymaga, aby produkt pochodzący z terytorium okupowanego przez Izrael od 1967 r. nosił oznaczenie tego terytorium, a także oznaczenie, że produkt pochodzi z osiedli izraelskich, gdy ma to miejsce? W przeciwnym razie czy przepisy tego rozporządzenia, w szczególności te znajdujące się w jego rozdziale VI, pozwalają państwu członkowskiemu wymagać takich oznaczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice
(Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 czerwca 2018 r. – Sky plc, Sky International
AG, Sky UK Limited przeciwko Skykick UK Limited, Skykick Inc**

(Sprawa C-371/18)

(2018/C 276/36)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited

Strona pozwana: Skykick UK Limited, Skykick Inc

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do unijnego znaku towarowego lub prawo do krajowego znaku towarowego zarejestrowanego w państwie członkowskim może zostać unieważnione w całości lub w części na takiej podstawie, że część określeń lub wszystkie określenia w specyfikacji towarów i usług nie są dostatecznie jasne i precyzyjne, aby umożliwić właściwym organom i osobom trzecim ustalenie wyłącznie na podstawie tych określeń zakresu ochrony wynikającej z prawa do znaku towarowego?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy określenie takie jak „oprogramowanie komputerowe” jest zbyt ogólne i obejmuje towary, które są zbyt zróżnicowane, aby mogło ono być zgodne z funkcją znaku towarowego polegającą na wskazaniu pochodzenia w ten sposób, by określenie to było dostatecznie jasne i precyzyjne, tak aby właściwe organy i osoby trzecie mogły określić jedynie na podstawie tego określenia zakres ochrony wynikającej z prawa do znaku towarowego?
- 3) Czy działaniem w złej wierze jest zwykle zgłoszenie znaku towarowego bez zamiaru używania go w odniesieniu do wskazanych towarów lub usług?
- 4) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy można uznać, że zgłaszający dokonał zgłoszenia częściowo w dobrej wierze, a częściowo w złej wierze, jeżeli oraz w zakresie, w jakim zgłaszający miał zamiar używać znaku towarowego w odniesieniu do niektórych ze wskazanych towarów lub usług, lecz nie miał zamiaru używać tego znaku towarowego w odniesieniu do pozostałych wskazanych towarów lub usług?
- 5) Czy art. 32 ust. 3 UK Trade Marks Act 1994 (brytyjskiej ustawy o znakach towarowych z 1994 r.) jest zgodny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 ⁽¹⁾ oraz z wcześniej obowiązującymi aktami prawnymi?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 2015, L 336, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 czerwca 2018 r. – Deutsche Lufthansa AG / Land Berlin

(Sprawa C-379/18)

(2018/C 276/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona pozwana: Land Berlin

Inni uczestnicy postępowania: Berliner Flughafen Gesellschaft mbH; Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht